॥ २२ ॥ इत्याश्वमधिकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेचतुश्वत्वारिशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ अध्यायद्वयेनज्ञानोपायान्धर्मान्ववसुरज्ञानांकालचकाधीनत्वंदर्शयित बुद्धीत्या दिना अञ्जूतनत्वपुराणत्वादिवदतीतत्वानागतत्वादिरपिद्रव्यस्येवधर्मइत्यतीतानागतादिव्यवहारहेतुईव्यमेवनतुकालोनामषष्ठःपदार्थस्तदर्थमेष्टव्यइतिमन्वानोदेहरूपंद्रव्यमेवकालचकत्वेनवर्णयित बुद्धि सारमित्यादिविशेषणयुक्तंकालचकंप्रवर्ततइतिनवमेनान्वयः बुद्धिरेवसारउपादेयांशोयस्मिन् मनस्तंभंमनसास्तंभेनेवधृतं महाभूतपरिस्कंधंपंचभूतसमूहात्मकं स्कंधःस्यान्वृपतीवंशेसांपरायसमूहयोरितिमे दिनी निवेशपरिवेशनंह्रयेवयत्रनेमिवदावरणभूता ॥ १ ॥ संभवउत्पत्तिस्थानं देशकालाभ्यांविचरतितथा श्रमःखेदःब्यायामस्तद्भेतुर्गमनादिः ॥ २ ॥ परिक्षेपश्चालकः परिमंदलं परिवेषः अंतसंश्लेषः संधिः अवकीलकाःअंतःप्रविष्टाःशंकवः ॥ ३॥ छायातपौमेघसंतापौविलेखावृत्त्वातारौयत्रतत्छायातपविलेखं निमेषमात्रेणउन्मेषमात्रेणचिवद्वलंक्याकुलंघोरंबीभत्संमोहजलंअश्रु शोकव्याप्तमित्यर्थः तस्माञ्ज्ञानेनशुद्धेनप्रशांतात्माजितेंद्रियः ॥ निर्ममोनिरहंकारोमुच्यतेसर्वपाप्मितः॥ २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआश्वमेधिकेपर्वणिअनुगीतापर्वणिगुरु शिष्यसंवादेचतुश्रत्वारिंशोऽध्यायः॥४४॥ ॥६॥ ॥६॥ बद्घोवाच बुद्धिसारंमनस्तंभिंद्रियग्रामबंधनं॥महाभूतपरिस्कंधंनिवेशपरिवे शनं॥ १॥ जराशोकसमाविष्ट्याधिय्यसनसंभवं॥ देशकालविचारीदंश्रमय्यायामनिःस्वनं ॥ २॥ अहोरात्रपरिक्षेपंशीतोष्णपरिमंडलं ॥ सुखदुःखांतसं श्लेषंक्षुत्पिपासावकीलकं॥३॥छायातपविलेखंचिनमेषोन्मेषविङ्कलं॥घोरमोहजलाकीर्णवर्त्तमानमचेतनं॥४॥मासार्धमासगणितंविषमंलोकसंचरं॥ तमोनियमपंकंचरजोवेगप्रवर्त्तकं॥५॥महाहंकारदीमंचगुणसंजातवर्त्तनं॥अरतिग्रहणानीकंशोकसंहारवर्त्तनं॥६॥ कियाकारणसंयुक्तंरागविस्तारमा यतं॥ लोभेप्सापरिविक्षोभंविचित्राज्ञानसंभवं ॥ ७॥ भयमोहपरीवारंभूतसंमोहकारकं ॥ आनंदप्रीतिचारंचकामक्रोधपरिग्रहं ॥ ८ ॥ महदादिविशेषांत मसकंप्रभवाव्ययं॥मनोजवंमनःकांतंकालचकंप्रवर्त्तते॥९॥एतद्दंहसमायुक्तंकालचक्रमचेतनं॥विस्रजेत्संक्षिपेचापिबोधयेत्सामरंजगत्॥१०॥ वर्त्तमानंसदागित अचेतनंजडं ॥ ४ ॥ मासादिनाकालेनपरिमितं विषमंकदाचिन्मनुष्याकारंकदाचित्पश्वाकारंकदाचिद्न्याकारमिति लोकेषुऊर्ध्वमध्याधोगतेषुसंचरःसंचरणंयस्य तमोनियमपंकं तमो गुणेनयोनियमःकर्मज्ञानयोर्निरोधःसएवपंकवन्मालिन्याख्यपापहेत्र्यस्मिन् रजोवेगप्रवर्त्तकंतमःसत्वसंमिश्रस्यरजसोवेगःविहितनिषिद्धकर्मसुप्रवर्त्तकोयत्र ॥ ५ ॥ अहंकारोदर्पः सत्वाहंकारेतिपाठेबुत्ध्य हंकाराभ्यांचेतितमित्यर्थः गुणैःसत्वादिभिःसंजातंवर्त्तनमवस्थानंयस्य पाठांतरेमंडलंसंघातः अरतयःइष्टालाभजाःपरितापाःतान्येवपहणानीकानिबंघपद्दिकासमूहोयत्र शोकःसंहारोमृत्युदुःखंताभ्यामेवव र्त्तनंजीवनंयस्य ॥६॥ लोभःइसातृष्णातेएवपरिविक्षोभोनिम्नोन्नतदेशस्थानीयश्वकस्यास्फालनहेतुर्यत्र विचित्रंत्रिगुणात्मकत्वात्तचतद्ज्ञानंमायाततःसंभवउत्पत्तिर्यस्य॥७॥आनंदप्रीतिचारंबाह्यसुखास त्तयाचरतीतितथा ॥८॥ विशेषाःस्थूलिपडादयः असक्तंकचिदिपक्षणमिनरुद्धं प्रभवितसंसरत्यनेनतत्पभवंतचतद्व्ययंचेति अव्ययंसंसारकारणिनत्यर्थः ॥ ९ ॥ द्वंद्वानिमानापमानादीनितन्भयंदेहेंद्रिया दिसंघातचकरजस्तमःसत्वप्रधानंसत्स्रष्टिसंहारतच्वज्ञानानांहेतुर्भवति ॥ १०॥